

[P. Munch.]

maal til mig angaaende Karakteren af det Forslag, til hvilket jeg er Medforslagsstiller, og spurgte mig, hvad de bevogtningsmæssige Opgaver er, som vi interesserer os for og anser det for rigtigt at have Maskineri til at klare.

Jeg kan svare derpaa ved at henvise til Erfaringerne fra Krigen. Vi havde bevogtningsmæssige Opgaver at løse ved den jydsk Grænse. Krigstiden igennem kom der over Grænsen Flygtninge og foregik der Forsøg paa Smugleri. Det var meget hurtigt klart, at Grænsegendarmer og Toldbevogtning aldeles ikke forslog deroverfor; dertil var fornøden en Styrke af den Beskaffenhed, som fandtes dernede, den løste en bevogtningsmæssig Opgave af stor Betydning. Da Vaabenstilstanden sluttedes, regnede mange med, at under Uroen i Tyskland kunde der ske dette, af Smaaafdelinger af den Hær, der var opløst, kunde søge ogsaa ud over Grænserne, og at der derfor vedblivende var en bevogtningsmæssig Opgave at løse der, og efter at Sikringsstyrken var sendt hjem — for største Delens Vedkommende fordi man ikke længere fremkaldte Vanskeligheder derved af nogen Art —, blev Styrken nede ved Jyllands Grænse opretholdt, fordi den havde en praktisk Opgave at løse. Ogsaa andre praktiske Opgaver havde Hæren at løse: ved Kystbyer, ved Internering og paa forskellig anden Maade.

For Flaadens Vedkommende forelaa, som naturligt var, en langt større Gruppe af praktiske Opgaver i Krigstiden. Man havde først den Mineudlægning, der saa ofte har været drøftet, og som var af meget stor Betydning for Danmarks hele Stilling. Man havde Bevogtningen af denne Minespærring og af andre Minespærringer, Muligheden for Passage af andre Skibe at varetage; man fik i Krigens Løb den praktiske Opgave at foretage Afsøgning i vore Farvande og ved vore Kyster og sprænge de Miner, som drev i Land: 5 000 i alt i Krigstiden foruden 3 000—4 000 i Tiden nærmest efter. Man havde den praktiske Bevogtningsopgave at følge Handelsskibe gennem Territoriet for at undgaa Visitering. Man havde i det hele en Række rent praktiske Opgaver, dagligdags Opgaver, om man vil.

Man havde ogsaa Bevogtningsopgaver med Indgriben overfor mere eller mindre

udprægede Neutralitetsovergreb og -krænkelser, hvad man nu vil kalde det. Det mest kendte Eksempel er nævnt her i Gaar, Tilfældet E. 13. Jeg kan som et andet Eksempel nævne Bevogtningen af „Prinz Friedrich Wilhelm“. Som et tredje Eksempel kunde jeg nævne Bevogtningen af „Igotz Mendi“, da den var strandet. I Militærkommissionens Betænkning findes en Række paa 150—200 Tilfælde, hvor Marinen kom til praktisk at gribe ind.

Saa retter det ærede Medlem et Spørgsmaal til mig, som jeg ogsaa tidligere har hørt fra andre: Skulde de skyde, hvis der virkelig kom en Situation? Dertil kan jeg svare, idet jeg henviser til, hvad det ærede Medlem selv sagde, at en Politibetjent er udstyret med Revolver, og der kan komme Tilfælde, hvor han skal skyde. Det kan der ogsaa komme for et Bevogtningskorps. Det kan blive mere eller mindre alvorligt, men ingen kan dog være i Tvivl om, hvor den afgørende Grænse gaar mellem de Tilfælde, hvor det drejer sig om en Retsshaandhævelse, og de Tilfælde, hvor det drejer sig om et virkelig Angreb fra en Magt, der har besluttet sig til nu virkelig at lægge Danmark ind under sig. I det sidste Tilfælde er det, at alt det Militærvæsen, vi kan stille paa Benene, fuldkommen glipper.

Saa siger det ærede Medlem: Hvad skal vi saa med de Ting, behøves der saa saa meget af de Ting, man har foreslaaet fra vort Partis Side? Dertil vil jeg svare, at man kan altid diskutere Omfanget, men jeg tror ikke, at det Forslag, der nu foreligger fra vor Side, er uden naturligt Grundlag, ogsaa i Synspunkter andetsteds.

Den ærede Ordfører for Venstre talte i Gaar i et af de mangfoldige Citater om det tomme Rum, der kunde fremkomme, hvis Danmark indrettede sig paa den Maade, som vi foreslog. Lad mig svare dertil, at de allierede — der jo ikke var uden Forstaaelse af de politiske og militære Forhold i Europa — den Gang de fastsatte Fredstraktaterne, gjorde hele Mellemeuropa med Undtagelse af Czekoslovakiet til et saadant tomt Rum, hvis det er et tomt Rum, der foreligger, naar man har en Ordning af den Beskaffenhed, som vi anbefaler her.

Man vil finde et naturligt Udgangspunkt for det Omfang, vi har foreslaaet, i den Ordning, som blev truffet overfor en